

TURNUL VEGHETOR

Și Vestirea Prezenței Lui Christos

VOL. II.

15 Iunie, 1919

No. 6.

Privire din Turnul Veghetor.

INFĂȘURĂNDUSE LA OLALTA CA O CARTE.

SUBIECTUL unirei bisericilor acum la olaltă e cea mai prominentă poziție în presa publică. Toți ochii sunt acuma îndreptați către vizita comitetului metropoliților Episcopali la papa din Roma în favorul de confederație de unire a religiilor („Liga Bisericilor”). Protopopul Weller de la fondul du Lac, din Wisconsin, protopopul Anderson din Chicago și protopopul Wincent dela diocesa din Ohio de sud, au călătorit cu vaporul Aquitania în 6 Martie către Roma, unde vor întâmpina pe papa spre al recâștiga împreună lucrător în unirea Bisericilor creștine. Comisiunea (însărcinarea) e un corp oficial al protestanților dela biserica Episcopală, autorizat de conferința ținută în Cincinnati în 1910. Ca rezultat acelei conferință un comitet a fost hotărât și pregătit a călători la Roma în toamna anului 1914. Marele război care a izbucnit în acel timp, a întârziat mișcarea, care acuma a început asădeștepta cu mare vigoare cu venire păcii.

Și cum că papa nu e contrar la aceea idee, e aretat printr'o telegramă din Roma sub datul din 6 Martie 1919 și publicat în „New York World” după cum urmează:

„După cum suntem informați dela Vatican că sfinția sa pregătește un memorandum (o scriere amintire) în care i-si explică starea sa către proetlele Americane pentru conferința creștinilor și a unirei Bisericilor creștine. Acest Memorand va fixa aceste puncte pe care sfinția sa o pregătit a suporta rusinea Americanilor.

Protopopul Murray dela diocesa din Maryland Episcopul) citează asupra Soarelui din Baltimore din 5 Martie după cum urmează:

„Noi lucrăm a întări între noi o obligație de a lucra împreună printre feluritele biserici să aflăm un fundament comun e a lucra împreună. Noi nu încrem să deosebesc, ci a să desvolta și a face prominento lusa prefacem punctele în care feliurite corpuri creștine crurile la care noi ne obligăm. Toate bisericile au parte la negocierile și eu simțesc chiar acuma că noi avem drept a aștepta să reușim.”

Cel mai reverat Iosef Patrick Hays, Arhiepiscopul din New York, e reportat că ar fi zis că propusă Ligă a bisericilor e „una foarte încurajătoare, ca un semn a timpurilor încherei războiului de a avea așa o mișcare spre a aduce în efect unitatea de credință într'o unire cu un păstor.” El citează zicând mai departe: „E o specială gratificare că această însărcinare a protestanților a bisericii Episcopală e una care merge în centrul catolicilor de creștinătate, unde eu singur sunt sigur că va primi o bună venire.”

Protopopul Weller, a comisiunei lui papa...

tr'o întâmpinare cu ziarele din New York înainte de a pleca cu vaporul, zice:

„Datorința noastră e simplă a vedea că conferința generală vine la olaltă și baza pentru acțiune e stabilită. Dar în tara aceasta, Baptisti, Congregaționaliști, Metodisți, Presbiterieni, Frații Moravieni, Discipuli lui Christos Metodisti Episcopali și alte multe secte protestante catolice vechi din Europa și neconformați din toată Britania sunt deja în îndeplinirea planului conferinței, lumel. Aceste secte s-au determinat însărcinarea lor. Această comisiune e deja de a îndeplini o conferință. O dată noi am pregătit alipirea bisericii catolice, acum mai rămâne numai sarcina de a nea hotărâ numai timpul și locul pentru adunare.”

Protopopul Weller a explicat că biserica Romano catolică îi sfânta biserica răsăriteană, și gure numai au lipsit dintre toate sectele creștine astfel au lipsit de a primi invitarea la conferința lumii, și dacă acuma această misiune ar putea, pregătească lucrarea lor împreună apoi cea de urmă pedică ar fi înlăturată. El zice, comisiunea are îndemnul de a cerceta pe patriarhul bisericii grecească și de asemenea pe capul bisericii din Rusia cu o cale făcând vizita la papa.

După cum Dr. Charles D. Williams, Protopopul episcopal din Michigan, care a zis, biserica presbiteriană — Dominațiunea la care Presidiul tele Wilson aparține — e în realitate la capul planului American pentru liga Bisericilor. Într'un articol din Martie în foaia „Reconstruction” zise:

„Dreptul de conducere către organizarea de unitate de mult a fost în mânele Bisericii Protestantă Episcopală. Aceste comunicări a altor cari au stat cu o unitate amilintă pe treptele casei protopopilor episcopali așteptând astfel de sfărmături de mângăere ca și ar avea a cădea de pe masa stăpânului.”

„Încecarea generală a presbiterienilor au pierdut dreptul de conducere abandonată. La răspândirea lor reprezentanți a celor 35 de milioane de creștini cari s'au adunat de curând la Philadelphia, hotărâdeturi de pregătire și propunând o adunare mare de curând pe viitor, nu mai târziu decât în 1920, d'au activitate pentru așa o practică organică de unitate a protestanților Americani cum să fie statornică cu unitatea fiecărui individ.”

VOIOS A-ȘI SACRIFICA NUMELE ȘI CREDINȚA.

Biserica Presbiteriană din America e o sebiră interesantă în proetul de unire a lor care e întărită prin următoarea telegramă „Pittsburgh Post” din 12 Martie:

„Înalătătorul Bisericilor Presbiterienile fost pus înainte mercător în așteptarea o mare...

„minuțiuni și inele și mai pe în adunarea de a conferinței de pace. Dr. Robert E. Speer din New York, membru dela cabinetul de misiune de strălucire a Bisericii presbiteriană, și vorbitor la adunare, a proclamat cu otrăvire că în ori care uniune cu biserica sa Presbiteriană Unită el e volos a-și sacrifica numele, forme și toate prerogativele cari sunt de lipsă a fi sacrificate pentru uniune. O mare adunare de corporii creștine subț în cap a fost abalul pe care Speer l'a compus.”

Cele petrecute sunt profeții împlinite a Scrip-turii după cum s'a tălmăcit de Pastorul Russell mai înainte de trei zeci de ani prin „Turnul Vegetor” și mai ales în „Studii în Scripturii”, volumul al 4-lea, pagina 258, cu 23 de ani mai înainte, Pastorul Russell a zis:

„Cuvântul sigur a profeției arată foarte clar că feliuritele secte protestante vor forma o lucrare împreună de unire sau federație și că catolicismul cu protestantismul să vor uni, nici nu vor perde asemănarea. Aceste sunt cele două capete a ceriului eclesiastic (religios) după cum confuzia lor să va înmulți, așa să vor înfășura la olaltă ca un pergament spre a-și câștiga protecția ca și pergamenturile sau cărțile rolate, pe când incheete bine una cătră alta. (Isaia 34:4; Apocalipsis 6:14). Pentru că această parte protestanții s'au aretat pe sine gata a face ori ce compromitere, pe când papalitatea ș-au înșusit cea mai mare poziție de sfățuire. Fiecare observător inteligent e încunoștințat despre aceste facturi; și ori care cetitor a istoriei e cunoscut cu caracterul cel otrăvitor a marelui sistem a lui Anti - crist care acuma să vede în confuzia cea mare a protestanților ocaziunea lui spre înaintare la putere. Și cu toate recunos-cându - se pe sine un superior preste sectele împărțite a protestanților, marele sistem papal de asemenea se teme de crizele cari să apropie, și pentru aceea dorește uniunea crștinătăței, catolică și protstantă, civilă și religioasă.”

„IN ZILELE REGILOR ACESTORA.”

Studentii Bibliei sunt cunoscuți cu cuprinsul viziunii lui Nebucudonosor cu chipul cel mare a cărui cap a fost de aur, peptul și brațele de argint pântecel de aramă și picioarele de fer, și picioarele cari erau din fer erau amestecate cu lut de olar. Profetul Daniel dă o explicare inspirată despre acest chip, arătând că cele patru metale din care a fost compus marele chip ureaș a închipuit patru imperiuri universale (impărății) a lumii care a fost reprezentate în capul de aur:—(Daniel 2). Istoria arată împlinirea acestor viziuni sau vedenii. Și a și fost numai patru imperiuri universale pe pământ și anume Babilonia, Medo - Persia, Grecia

și Roma. Picioarele amestecate cu lut (eclesiasticism) care a semănat ca peatră mai mult decât a fer. Astfel „sfânta Impărăție Romană” a fost o contra asemănare cu „Peatra ruptă din munte fără de mână de om” — Biserica Adevărată — Daniel 2:34, 45.

Zece degete dela picioarele chipului semnifică zece împărțiri a Romei veche, cari vor fi în existență în Europa când a cincelea imperi (Impărăție) va fi stabilit — Impărăția lui Mesia. Având aceasta în minte, un cetitor de ai noștri ne au făcut atenți la lista delegaților la Conferența de Pace în Paris, după cum a fost publicată în Official U. S. Buletin din Februarie 1919. Cu toate sunt 32 de puteri și dominațiuni reprezentate la masa de pace (cu dela unu până la cinci delegați fie care, și delegația totală numără exact șapte zeci), fratele care ne a trimis acest buletin crede că e de mare însemnătate pentru că sunt chiar zece puteri Europene la cercetarea conferinței, și acestea sunt guvernamentale cari au luat parte numai la croirea ligei naționale. Numai cu aceste zece puteri Europene având caracter și împărțășire la Liga Națiunilor, fratele întrebă că nu am putea noi să așteptăm în curând să vedem împlinirea foarte literală din Apocalipsis 17:12-13. Textul să ce-tește astfel: — „Și cele zece coarne pe care tu le ai văzut sunt zece regi, ca unii cari nu au primit regat (încă n'au fost încoronați sau adeveriți de buni din partea papei din Roma); dar primesc putere dimpreună cu féara. Aceștea au un cuget (uniți la olaltă subț un cap) și vor da puterea și tăria lor ferei.” Puterile Europene cari au încredințat reprezentanți la masa de pace, sunt Britania mare, Francia, Italia, Belgia, Serbia, Grecia, Romania, Portugalia, Polonia și Cheho-Slavonia.

În această legătură poate fi interesant a nota că Roma își ea credit sieși pentru cele „patrusprezece puncte” celebrate a lui Wilson și a Ligei Naționale dezvoltânduși ideile în aceste. „Pittsburgh Post” din 5 Februarie 1919, citează Părintele R. L. Hays din Pittsburgh după cum urmează: „Cele patru spre zece puncte a precedentului Wilson, cari au fost prezentate la puterile centrale ca fondament cu garanță pe care să se poată înceta oștirea, care a fost original oferată de papa. Punct după punct, documentul pe care pacea a fost adusă la lume acesta e lucrul prea sfîntitului părinte care cu doi ani mai înainte. Atunci încă n'a fost primite, dar principele au trăit până la timpul când să se aducă pacea.”

Z. 19-99.

Ungerea Profetului Mincinos

Cu câteva departe înapoi adecă în 1880, fratele Russell, prin coloanele TURNULUI VEGETOR, el clar a tălmăcit ferea cu zece coarne, și pre ferea cu două coarne și „chipul ferei” care e amintită în Apocalipsu în 13-lea capitol și în alte locuri. El a aratat în limbaj simbolic că o „feră” reprezintă un guvernament—nu chiar un guvernament civil—ci unul care are o spoială reșă: după cum de exemplu „féara din viziunea (vedemea) lui Daniel, care e recunoscută a reprezenta respectiv guvernamentele din Babilonia Medo - Persia, Grecia și Roma. (Daniel 2:37-44). Fiera cu zece coarne a fost clar explicată de fra-

tele Russell ca una care are prezentat guvernamentul papal, care pentru un timp a guvernat preste întreagă Europa — Sfînta Impărăție Romană Politică—Religioasă. Papalitatea mereu a pretins a avea dreptul și autoritate a domni preste națiuni ca un reprezentant sau domnitor în locul lui Christos, după cum e aratat în catechism. Întrebarea 129 să ceeste după cum urmează: Întrebarea: pentru ce a fundat Christos biserica? Respons: Christos a fundat biserica spre a învăța și a CURĂȚI, a sanctifica și a mântui pre toți oamenii.” Întrebarea înaintată arată că prin „biserica” e semnificată biserica Romano Catoli-

noi, la care „papa Episcopul Romei e capul văzut.” Această ediție din catechism care o avem dinaintea noastră e rezervată din 1885, și poartă următoarele girari: „Acest catechism e rânduit de al treilea consil plenar din Baltimore, fiind diligent revizit, examinat și aprobat. — De James Gibbons Arhiepiscop din Baltimore, delegat Apostolic.”

Noi deasemenea cităm dela Părintele Phelan, din St. Loui după cum a fost publicat în „Western Watchman” din Iunie 27, 1913:

„Spuneți-ne suntem noi catolici mai întâi și Americani ori mai pe urmă numai Englezi: da din contră suntem. Spuneți-ne când e conflict între biserică și guvernamentul civil luăm noi parte cu biserică; chiar așa facem. ***Pentru ce papa are așa o grozavă putere? Pentru ce papa e guvernatorul lumii? Toți împărații, toți regii, toți prinții și toți prezedenții din lume sunt numai ca niște copii de la altarul unei băi pe lângă el. Papa e guvernătorul lumii.

Această foarte moderată presupunere de autoritate politică din partea papei în strânsă legătură cu aranjamentul Lui Papa Leo al 13-lea întrebuit la 1 Novembrie 1885, în care el a zis: „Toți catolicii trebuie să se facă potriviți ca niște elemente active în viața zilnică politică, în țările în care ei trăesc. Ei trebuie să pătrundă, ori și unde e posibil, în serviciul afacerilor civile.

FEARA CU DOUĂ COARNE ȘI CHIPUL EI

După ce am asemănat feara cu zece coarne, care e Roma Papală. Fratele Russell a explicat despre feara cu două coarne din Apocalips 13 care reprezintă națiunea bisericească din Britania Mare și Irlanda; pentru că e guvernament combinat cu eclesiasticism (religios) cu putere civilă. Episcopul Bisericii are scaun în parlament, și regele e recunoscut ca și capul Bisericii precum și al națiunii.

În 1846 După Christos, toate cele - lalte dominațiuni protestante s'au aliat la oaltă numai pentru singurul scop de a-și da ranguri și autoritate unui altuia. Această unire a fost numită „Alianța Evanghelică”, dar cam pentru 70 de ani a fost numai un chip — fără viață ne având putere. Descoperitorul, cu toate acestea, arată că chipul fără de viață va primi spirit sau putere la sfârșitul Vârstei Evangheliei, cam pe timpul când va curge a șaselea și a șeptelea plagă, și că numele apoi li va fi schimbat în „profet mincinos.” Noi am văzut aceasta implinindu - se. Spiritul de viață a intrat deja în chip, și s'a manifestat dobândind putere nouă și autoritate. Însă ca un copil de curând născut, care crește după cum timpul înaintază.

Descoperitorul arată că dobândirea vieții chipului a avut a veni din feara cu două coarne. Wro câțiva ani mai înainte Biserica Episcopală a devenit pretenoasă la mișcarea federației Bisericilor, și chiar a și permis ca predicatorii dela alte dominațiuni să se sue pe strana lor. Citând asupra arestea din TURNUL VEGHETOR din 15 Novembrie 1913, fratele Russell a zis:

„Poate că această recunoștință a chipului e tot spiritul de putere ce-i lipsește, dar noi suntem înduplecați a aștepta mai mult. Pentru că de ani în urmă e au propus reordinarea predicatorilor federațiilor dominiațiuni (secte) reprezentată în Alianța Evanghelică”, și ei mereu a propun.

Noi am fost înduplecați a aștepta ca în fine ei de arândul să aștepte de a fi orânduți de Arhiepiscopul Episcopal.”

PREDICĂTORII CAUTA REORDINAȚIE EPISCOPALĂ.

Timpuriu anul trecut vro câțiva predicatori Protestanți din Alianța Evanghelică, conducători însemnați dela dominațiunea Congregaționalistilor, au făcut propuneri la casa Episcopală a Episcopilor la o sfătuire din orașul New York. Și de atunci mișcarea a luat o formă hotărâtă; și acum ne vine reportul că doisprezece protopopii conducători și oameni înalți a Bisericii dela dominațiunea Episcopală și nouă conducători luminați de la Biserica Congregațională au luat parte a forma un canon care să fie prezentat la sfătuirea de trei ani a Conferenței generale a Bisericii Episcopală, care are a fi ținută în Detroit în vară aceasta. Canonul conține o mulțime de „propuneri de apropiere cătră o uniune, „care s'a obligat din partea protopopilor Episcopali și predicatorilor ne-Episcopali, trăsătura de care e că preoți ordinați a Alianței Evanghelice să primească, în adaos ordinația prezentă a bisericilor lor, ordinația Episcopală din mânele Episcopului Episcopal, și pe lângă aceea ei remăn preoți și predicatori în starea lor bună la respectivele lor dominațiuni. Însemnătatea acestei resculătoare înaintare e și mai departe rostită, urmând astfel pe călcăiul misiunii a celor trei Episcopi Episcopali cari au plecat la papa din Roma în favorul unirei Bisericilor.

Canonul la care Episcopalieni și ne-Episcopalieni sau obligat, să cetește după cum urmează:

„Propunând sau primind astfel de ordinațiuni (Episcopale) nici Episcopul nici predicatorul (preotul) să'i fie înțeles că n'are ataca prin aceea poziție feliuriților predicatorilor făcuți. ***** Unpredicator așa ordinar poate lua poziție într'o parohie sau într'un district misionar a bisericii Episcopală când va avea licență el nu poate cu toate acestea să devină conducătorul vre unei biserice Episcopală.

„Condițiile pe care fie care membru dela Alianța Evanghelică va primi reordinație din mânele unui Episcop Episcopal care e liniat în canon după cum urmează:

„La timpul ordinării sale, persoana care are a fi ordinară va subscrie și va face în prezența Episcopului o declarație că el crede în Sfânta Scriptură că e Cuvântul lui Dumnezeu; . . . și că la serviciul de botez el n'egreșit va boteza cu apă în numele Părintelui și a Fiului și a Sfântului Spirit (Duch); și La celebrarea cuninebăriei el neamestecat va folosi elemente de până și vin și va cuprinde în servici cuvintele și faptele Domnului nostru, la instituirea tainei, rugăciunea Domnului, și a Apostolilor sau credul dela Nicea ca simbol al credinței a sfintei Biserice Catolică; și tot odată când va fi învitat de către Episcopul Bisericii (Episcopală) având de a avea de alocul unde el locuște astfel fiind în prezența lui astfel de Episcop în comunitate de a să stăi spre a lucra împreună; și el trebuie să fie reprezentator Episcopului Bisericii Episcopală, e Congregaționalisti nu sunt singuri la ferea propunerilor pentru reorganirea Episcopiei și Episcopul Bisericii Anglicană propune nu mai puțin entusiasm decât frații lor din An-

și din alte locuri. Noi vom cita următoarele telegrame din London publicate în „Public Ledger” în Philadelphia în 27 Martie 1919:

„Definită propunere pentru o uniune a Bisericii Wesleyană Metodistă cu Biserica Anglicană, sunt deșluse de pastorul Dr. Artur F. W. Igram, Episcopu din London. Episcopul a propus că Anglicanii și Metodisti să se unească, pentru că, el zise, „nici un corp religios n'a fost mai aproape vr'o dată decât Biserica Metodistă.” Subt acest plan Episcopul trebuie să fie de față la ordinarea Bisericii Metodistă, care ar deveni în regulă cu Biserica din Anglia, dar pe când își va ținea practicile și tradițiunile sale. Pastorii Metodisti dacă ei își aleg pot să fie ordinați de Episcopii lor după ce principiul de unire s'a stabilit, Episcopul din London e în favorul de a da loc la schimbarea catedrelor (stranelor).“

EPISCOPALIENI CER PE CATOLICI SĂ UMPLE CATEDRELE.

Episcopul H. Greer, dela parochia din New York dela Biserica Episcopală Protestantă, în sfârșitul sale la aducerea unirei Bisericilor a cerut ca preoții Romano Catolici să conducă un serviciu în săptămâna cea mare (înainte de paști) în Catedrala St. Ioan. Astfel Biserica Episcopală lucrează ca „Mijlocitor” între feara și chipul pe care l'a făcut viu, întinzând uni altora mâni pretoase.

Noi cităm din Tribuna N. Y. din 31 Martie:

„Eu cu bucurie a-și primi un catolic care să eie un serviciu în catedrală,” a zis Episcopul Greer. „Eu mă simt pretenos cătră toate dominațiunile ortodoxe, și cred că mare și generoasă ar trebui să fie simpatia care să se răspândescă prin Biserica. Eu nu cred a strica marginile Bisericii, dar nici nu cred că ele să fie așa de sus încât eu să nu le pot trage jos sau să mă sui pe ele.“

Când s'a întrebat că programul nu ar putea strica pe feliuritele Biserici a Protestanților, și ar da numai o înaintare la Biserica Episcopală, Episcopul Greer să raportează că ar fi răspuns: „De sigur Nu. Nici o Biserică nu-și va pierde individua sa. Înaintare să va da la Episcopat însă nu la Biserica Episcopală. Care semnifică recunoștință universală a unei regulă istorică a cărei dat a fost înapoi pe timpul Apostolilor.“

Toate acestea sunt în îndeplinirea învățăturii servului dela Laodicia, Pastorul Russell, care mai înainte a prezis, din Scripturi mai mult de treizeci și cinci de ani, mersul care îl vor lua toate dominațiunile, cuprinzând și pe Episcopalieni și Catolici în sfârșitul acestei Vârste. Noi cităm mai departe din adevăririle TURNULUI VEGHETOR din 15 Noembrie 1913.

„După cum a fost cea veche rătăcită în învățătură a fost dată din mână în mână de sute de ani, Episcopi Bisericii din Anglia și a Bisericii din Roma sunt „Episcopii Apostolici” sau urmași a Apostolilor, după teoria veche după moștenire, după teoria veche, urmarea Apostolică. După această teorie, nimeni pe pământ nu are nici o participă de drept a învăța și a predica afară decât „Episcopii Apostolici” și afară numai de acei la care ei le cinstesc permisiune prin punerea mânelor lor. După regula aceasta, apoi vin în rând Metodisti, Lutherani, Presbitereni, Baptiști și alți toți, cari predică fără de autoritate. Când ei vor-

bese despre ordinație semnifică că numai decât ca fie care sectă să-și oridneze predicatorii săi. Alianța Evanghelică alcargă împrejurul acestei greotăți ca sectele să recunoască ordinațiunea una a celeilaltă. Federația clădește pe recunoștință generală „ortodoxă”, și e cam pe acel timp când să'i dea viață, tărie, putere și rang care va recunoște ordinația lor ca predicatori.

Noi putem fi siguri că ei vor face cale la învățatura și predicarea Evangheliei una foarte îngustă cei cari ar încerca de a predica afară de a'i recunoaște pre ei și ordinația lor ca predicatori.

Noi putem fi siguri că ei vor face cale la învățatura și predicarea Evangheliei una foarte îngustă la cei cari ar încerca de a predica fără de a'i recunoaște pre ei și ordinația lor. Acestea sunt timpuri de încercare și ispită asupra noastră, și asupra tuturor acelor cari nu să vor închina ferei și chipului ei sau să primească semnul ei pe frunte ori pe mână. — Apocalips 13:15-17.

PROBLEME RELIGIOASE SĂ INTĂRESC.

O problemă (chestiune) a „Crestinilor Bisericoși” a fost tot deauna, cum să redice mai mari sume de bani. Nedumeririle lor încă nu scad după cum trece zi după zi. Urmând aceasta noi cităm vro câteva extracte din carticica „Izvorul Financial Metodist”, publicat de curând de comitetul Joint Centinare a Bisericii Metodistă - Episcopală. Această carticică e numai un apel pentru bani, o artă, un agent, o asemănare cu un apel de negociatorie (Business), tot în aceeași substanță co în tipul celei vechi.

„Cel mai apăsător lucru despre Centinary e măsura lui cât și a lui Centinary. Opt milioane pentru misiune e ca un pod apăsător pe o Biserică care nici odată n'a cugetat despre o mai mare cheltuială la misiune decât în Nicle Daime și cents. Aceasta e o zi în care să întâmplă lucruri mari.

„Un pretin de ai mei a aflat un farmăr în Iowa care avea avere trei sfârtaie (patrare) de milion de dolari, și într'o stare bună și regulată în Biserica Metodistă - Episcopală, care să conținea pe sine cu un dar de 25 de dolari la an pentru spelele curente a Bisericii sale locală și zece dolari pe an pentru beneficiul lumii. Centinary sau alte cauze bune, ar avea a mântui pe așa un frate de bani săi, că altcum ș'ar perde sufletul. Pentru că aceasta e funcția lui de a mântui sufletele.

„Alt pretin a aflat o biserică care cheltuia un sfârtaie de milion de dolari la întreprinderea unei clădiri pentru sine, dar afară de membrina ei mai mult de o mie două sute, din care mai mult de nouă sute erau de care nu dădeau mai mult decât un ban pentru mântuirea lumii afară de comunitatea lor.“

„In lumina unor fapte ca acestea ce folos e de cântare de care o cântă „Tot ce am fie pe altar, cu aștept focul (să ardă pământul)? Intr' adevăr, că după nouă sprezece sute de ani programul lui Isus n'a fost încă serios luat de cătră urmașii Săi. E numai o simplă batjocură a vorbi pe oare consacrate lui Dumnezeu în fața unui reșorț ca acesta. Biserica ori vrea ori nu vrea, trebuie să-mi dea Mie și fiului meu Ioan și să se sfoțeze subțit aca o sarcină să îndeplinească toate veniturile cari să cer la comisia bisericească, după cum lumea sfoțcază și stoarce pân la fund.

„Nu e întrebarea despre avere, ci despre voință pe care reușirea lui Centinare atârnă. Noi avem pe cel din tîi; dar nouă ne lipsește să facem

pe cel din urmă (modern) și nouă ne lipsește trebuie să-l facem.”

Z. 19-131.

Umpluți de Spiritul Sfânt spre capacitatea Spirituală.

„Dacă cineva nu are Spiritul Lui Christos, acela nu este al Său.”

„Fiți plini de Spirit.” Romani 8:9; Efeseni 5:18.

La întrebuintarea cuvîntului spirit, e foarte de lipsă ca noi să avem întindere largă din semnificare ce în acest cuvînt zace. De exemplu, Dumnezeu e un Spirit, și ingeri sunt spirite; adevărat ei sunt ființe spirituale. Aceasta semnifică că ori și cum ei au o creștere felii de organism, ei sunt diferiți în corp de organismul omenesc încât omenirea nu-i poate vedea. Ingerii pot să fie prezent cu noi și totuș să fie nevăzuți, numai dacă ei anume s'ar preforma sau înșchimba în corp de carne pe care ei îl pot lua spre a fi văzuți.

Un alt cuget în legătura cu cuvîntul pe linia spirit care e mult întrebuintat în folosirea noastră în general—potrivit cu cugetul ceresc. De exemplu noi vorbim despre minte, spirit, indemnul personal. „Dacă cineva nu are Spiritul (mintea indemnul) Lui Christos, nu este al Său.” (Romani 8:9; Filipeni 2:5; 1 Corinteni 2:16) Noi deasemenea folosim cuvîntul Spirit spre a arăta principiul vieții (puterea suflării de viață) care toate creaturile viețuitoare o au. Această putere este ceva ce nu poate fi pipăit. Încă o altă întrebuintare din cuvîntul spirit este în legătură cu neputura spirituasă. Care dă un cuget despre ceva ce trece ușor ca gazul, devine nevăzut, ce să prefacă în abor.

În textul nostru ori și cum, e întrebuintat în aș-mod particular—spre a semnifica mintea nouă, voia nouă, hotărârea nouă, concepută în copii consacrați a Lui Dumnezeu prin promisiunile Sale mari și prețioase, scrise în Cuvîntul Său. Omul original a fost după chipul și asemănarea Lui Dumnezeu. Atunci a avut un spirit sau indemn foarte în unire cu Creatorul său. Dar după făptuirea păcatului pentru un timp scurt, egoismul și stricăciunea a fost dezvoltarea păcatului pentru un timp scurt, egoismul și stricăciunea a fost dezvoltate și cu timp poftete rele au stricat spiritul său sau indemnul său. În loc de a avea spiritul de sfințenie, omul a câștigat spiritul de nesfințenie, de păcat; și toată rasa lui Adam a fost născută cu această voce mișcătoare inemnată în creerii lor. Natural noi suntem cuprinși de a face lucruri nedrepte mai curînd decât drepte, pentru că posesiunea noastră e moștenită de aceste slăbiciuni și pete dela părintele Adam.

CONCEPEREA DE SPIRIT SFÂNT.

Dumnezeu a hotărât ca în timpul vârstei Evangheliei și prin solia Evangheliei, acei cari au dorit a fi în armonie cu El au putut primi eară Spiritul Său. Foarte puțini să îngrijesc de a face această, și puțini cari să pot chema sfinți. Această clasă își dau spiritul lor, mintea lor, indemnul voia, și primesc în loc standardul Lui Dumnezeu, voia Divină. Ce sunt aceste standarde ei trebuie să învețe din Scriptură.

Dela timpul consacrarii și dela primirea sa decâtă Părintele prin Advocatul lor Isus (1 Ioan

2:1)) Creștinul să poate numi conceput de Spiritul Sfânt. Adevărat o minte nouă, un indemn nou, o personalitate nouă, avînd pornire sa, începerea sa când Dumnezeu îl primește. Chiar aceea ce această scîntee de natură este, noi nu putem de siguri ști, dar recunoaștem experențele din posesiunea sa. Acești concepuți de Spiritul Sfânt încep o viață nouă. Această începere de viață nouă, nu este tot sfârșitul afacerilor. El are a să sirguri să fie „umpluți cu Spiritul Sfânt.”

E o lipsă de a se umplea, neîncetat umplîndu-se de Spiritul Lui Dumnezeu. Natural noi avem indemn comun a rasei căzute dela care ne atragem. Acest indemn moștenit este mai mult sau mai puțin de împrejurări, învățatură etc.; și mintea nouă are greutate a dobîndi deplină armonie nemărginită. Afară de acesta memoriile (amintirile) sunt sărace, și mișcările noastre naturale sînt în direcția împotrivoare la spiritul nostru, de consacrare, Spiritul Domnului. Este deci de lipsă pentru un fiu a Lui Dumnezeu a merge adese ori la tronul ceresc de har cerînd a fi umplut tot mai mult cu Spiritul Părintelui Ceresc, Spiritul Domnului nostru Isus.

CREȘTEREA CAPACITĂȚII SPIRITUALĂ.

În pozițiunea Domnului, este scris că Părintele nu dă lui Spiritul cu măsură. (Ioan 3:34). Aceasta stare implică că Dumnezeu dă Spiritul cu măsură la toți din membrii bisericii. Înțelesul din această diferență este că Domnul nostru a avut organismul perfect. Pentru că el a avut remasă gloria cerească, pentru că principiu vieții sale a fost transferat dela planul ceresc la pămîntesc, el au fost deci afară de ori ce pată a imperfecțiunii Adamică dela mama sa, și prin urmare avea actual existența perfecțiunii. Astfel fiind perfect, el a putut primi repede și a putut înțelege fără mărginire. El a putut sorbi plin și complet din Spiritul lui Dumnezeu; pentru că el a fost născut în chipul lui Dumnezeu.

Cu biserica este diferit. În cazul nostru noi primim numai prin măsură—nu că Dumnezeu nea mărginit la o măsură, dar că noi nu suntem capabili să sorbim, a primi o plină măsură. Unii pot primi mai mult și alții mai puțin, conform condițiunii naturale a corpului nostru, condițiune în care noi am fost născuți și inconjurărilor noastre etc. În măsura cum viața noastră este dată Domnului și în măsura precum noi facem drepte cărările picioarelor noastre, dorind a alege o cărare la viața care vom fi cel mult ajutați și cel mult îngrijiți în a învinge slăbiciunile cărnei noastre. Astfel noi vom deveni în stare mai bună, și vom repede, a fi umpluți cu Spiritul Sfânt și a primi o largă măsură din el precum timpul trece.

Poporul Domnului sunt privilegiați a fi umpluți cu Spiritul său după largimea capacității lor mare pentru umplere. Largimea cunoștinței noastre, largimea aprecierii noastre, și largimea li

lor noastre. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Acest Spirit a Domnului, manifestat în viețile poporului său, este un spirit de blândețe. Oricine posedă acest spirit nu va fi cu mândrie nici îndăros; pentru că el va vedea că lui Dumnezeu nu-i este plăcut cu mândrie. Așa dar el se va umili, ca să fie cu umilință în miște și în inimă, precum a fost Domnul. Dacă el face o greșală în parerea sa, el va avea înțel și a renunțat și a fi corectat de greșala sa. Nobilitatea deosemena este ca și un element din Spiritul Sfânt. Unile popoare sunt natural nobili; alți sunt sgomotosi și asprii. Iată, acei, cari au Spiritul Domnului din ce în ce mai mult au o mișcare către nobilitate sau blândețe. Astfel vor avea bunătațe și simpatie pentru alți. Ei nu vor dori nedreptate nici la unul, dar mai curând a face bine la toți cu cari ei vin în atingere. Astfel ei vor demonstra (dovedi) că au faptele Spiritului sfânt — blândețe, nobilitate, paciență (răbdare), îndelungă răbdare, bunătațe frățască, iubire — crescând dezvoltându-se pe sine însuși zi după zi; pentru că oricine devenind umpluți cu spiritul adevărului, spiritul sânteniei — numai azești — vor manifesta aceste evidențe în viețile lor zilnice.

UNȘI DE SPIRIT ȘI CONCEPUȚI DE SPIRIT.

Expresiunea „unși de Spirit Sfânt”, și „concepuți de Spirit Sfânt”, de sigur să referă la aceeași experiență dela înfățișarea sa dublă. În sensul din cuvântul, împărțit de Spiritul Sfânt a lui Dumnezeu la ori care e conceperea de o viață nouă, începând la o natură nouă. Dela alt punct de privire împărțirea este începută de regalitate, acele deosebiri cari sunt descrise pentru membrii în familia regală divină, conform cu scopurile divine. Conceperea de spiritul Sfânt este la o natură nouă — spirituală. Ungerea este la un oficiu înalt — membre în corpul lui Christos.

Sub aranjamentul divin pentru Israel ceremonios ungerii cu ungera oleului Sfânt a fost mărginită la preoți și regi. Anti - închipuirea din aceasta ceremonie, noi putem înțelega, este înfățișată în Christos și biserica sa, cari sunt unși a fi regi și preoți a lui Dumnezeu, o preoțime regală. (Apoc. 1:5,6). Din privirea punctului divin este o mare preoțime regală. Christos, Capul și Corpul. În închipuirea Evreilor Aron a reprezentat Capul acestei mare anti - închipuire preoțime. Închipuirea arată că ungera oleului Sfânt a fost turnat pe capul tipical a preotului mare și a curs în jos pe marginile veșmintelor sale. (Lev. 8:12; Psalm 133:2). Fii lui Aron n'au primit ungera individual; pentru ei aparținea la Aron, care a fost uns. Și așa este în anti - închipuire. Numai când noi venim în compania lui Christos — suntem membrii din Unsul.

Expresiunea (numirea) „Unsul” este Românească din acei Ebraice Mesia și din Grece Christos.

În alte cuvinte, Mesia, Christos este Unsul — de fapt — promovat semanța lui Abrahă care e sa lui ungera toate familiile de pe pământ. Oricine, deci, devenind o membră din Christos, devine o membră din Unsul, Mesia; pentru aceste termeni exprimă același cuget. De aici, când Apostolul Pavel declară că biserica sunt membrii la corpul lui Christos, el vrea să zică că ei sunt membrii Unsei Domnului, membrii la Mesia. — 1 Corinteni 12:12-27.

Noi avem deja atențiunea faptului că ungera oleului Sfânt a fost turnat pe capul preotului mare a lui Israel și a curs în jos peste marginile veșmintelor sale. În anti - închipuire, Părintele cereș a uns marele Cap a lui Christos la Iordan. (Ioan 1:32-34; Fapte 2:33; 10:38). Precum în închipuire oleul a curs în jos dela capul preotului mare la corpul său; așa în anti - închipuire, toate membrele corpului lui Christos a primit ungera lor prin marele Cap al bisericii — Christos Iesus. De aici Apostolul Ioan zice, „Ungerea care ați primit-o dela dânsul rămâne în voi” — întreaga biserică. (1 Ioan 2:27). Dela momentul acest ori cine devine o membră din corpul lui Christos, el vine sub aceasta ungeră — sub proviziunea și influența sa. Când el întoarce dosul său către păcat primind pe Domnul nostru ca și Mântuitorul său și oferându-se pe sine în deplină consecrare, atunci Domnul nostru îl primește și îl concepe cu Spiritul Sfânt. El astfel devine un membru din biserica care este corpul lui Christos, și așa vine sub influența ungerii de Spiritul lui Dumnezeu.

INFLUENȚA ILUMINAȚIEI SPIRITULUI SĂNT.

În tot timpul vârstei Evanghelice Domnul nostru a stat garanție pentru cari sunt primiți de Dumnezeu și concepuți de Spirit Sfânt. La acești Domnul nostru a imputat (atribuit) meritul dreptății sale și ia socotit ca membrii din corpul său, membrii din compania Unsulului. Aceasta primire va continua până ce fiecare membru din Christos vor fi primiți. Scopul Părintelui cereș a primi să între aceasta compania Unsulului. Aceasta primire va continua până ce fiecare membru din Christos vor fi primiți. Scopul Părintelui cereș a primi să între aceasta companie — tot e pentru faptele Domnului ca și Advocat.

Ungerea Spiritului Sfânt are efectul de luminarea ochilor de-a înțelega acelor ce a primit. Cugetul din ungera, oleuire, este deosemena cu experimența. Spiritul Sfânt potolește, modificază, înalte Lademaul (fîrea) la toți cari primesc aceasta ungera de sus. Acest lucru începe în mințile lor și inimile lor, și gradual înseși privesc în condițiunea lor, cum manifestează faptul că au fost unși cu Meritul Sfânt a lui Dumnezeu.

În caz după ce Creștinul e conceput este o putere care o înțelega dela Părintele cereș și care este început de o viață nouă. Ca și copil uman nu este înțelega de momentul conceperei sale, așa copilul lui Dumnezeu spiritual nu poate ști exact timpul sau de concepere. În fie ce caz evidența mai bună este arată că viața există. Precum în cazul ungerii naturală însuflețirea vieții este manifestată întâi, așa este cu Creștinul. Acești cari sunt concepuți de Spiritul Sfânt sunt însufleții, energizați, fericiți vii sau ageri. Dela momentul

conceperei ei fac o masura de dezvoltare, crescând în har și în cunoștința Domnului, până ei dobândesc locul unde dorește a face ceva la arătarea iubirii lor, devotării lor. Atunci, și nu uimă atunci, vor lua seama că ei au fost cu Isus și au învățat dela el — vor pricepe că aceeași este în mintea lor care era în Christos Isus Domnul nostru.

Lucrul lui Christos și a bisericii în timpul vârstei Evanghelice este expusă în Isaia 61: 1-3. Aceasta expunere nu are referarea, în nici un caz, la lucrul din vârsta Milenială. Intreg este uns să predice Evangheleia. Cum și Apostolul declară, predecând este metoda prin care Dumnezeu alege pe acei cari răspund la predicare. (Rom. 10: 13-15; 1 Corin. 1: 21). Dumnezeu este totdeauna plăcut cu acei cari încearcă a face dreptate; dar în timpul vârstei Evanghelice el are invitată o clasă specială să deie lui inimile lor. Primul din aceasta clasă a fost Domnul nostru Isus, pe care Părintele l'a uns cu Spiritul sfânt la Iordan. La timpul convenit, la Rusale, același Spirit sfânt cu care fu uns Domnul nostru veni în puterea ungerii asupra următorilor săi adunându-i la locul superiorilor în Ierusalim. Anti-închepuirea ungerii oleiului sfânt, turnat asupra preotului anti-închepuitor la Iordan, a început a se întinde la corpul lui Christos.

Tot timpul vârstei Evanghelice vestea a fost proclamând, promisând bucurie, pace și mângâiere la acei cari au urechi de auzit. Nu mulți au răspuns; nu mulți au primit binecuvântările. Nu mulți au văzut privilegiul de sacrificare acum cu Domnul nostru ca să ia parte mai târziu la glorie. Aceasta veste a împărăției nu este de o stăpânire, dar de ajutor sau mângâiere. Deci inimile rupte din timpul prezent sunt mai cu seamă gata să răspundă. De sine-mulțumirii și fericirii, acei cari au toate ce ei poftesc, nu sunt toți probabil la auzirea solia (vestei) lui Dumnezeu; fiind-că lumcă ține prea mult pentru atragerile lor. Totuși în timpul potrivit ei vor afla că lucrurile cari privesc așa strălucitoare și veseloase le-va întoarce, curând ori mai târziu, în cenușă, ca, încercate a fi numai disamăgiri.

UNGHEREA CARE ARATA OFICIUL

În studiind preoțimea închepuitoare, noi notăm că Aron și urmașii săi în oficiu erau unși cu ungera oleiului sfânt precum e arătat de binecuvântarea și autoritatea divină. Regii lui Israel deasemenea au fost unși pentru oficiul lor. Chiar în cazul Domnului nostru aceasta nu fost necesar pentru Părintele a arăta anti-închepuirea ungerii în vr'o cale. La vârsta de trei-zeci de ani Isus s'a prezentat pe sine lui Dumnezeu la Iordan a fi promișul "preot după ordinul lui Melchisedec." (Psalm. 110: 4; Evrei 5: 1-10) El a primit invitația divină să devie preot, și a devenit. De nu ar fi fost astfel invitat de Dumnezeu, el putea să treacă prin forma de botez la Iordan fără nici orec alte rezultate. Adecă dacă Dumnezeu nu a invitat pe Domnul nostru la consacrarea de sine la serviciul divin, botezul său ar fost simplu o formă goală, nu ar fi fost urmarea prin o concepere de Spirit sfânt ca o creatură nouă-divină. Dar fiindcă el a fost "chemat de Dumnezeu, precum fu Aron", acest curs era urmat rezultatul propriu. El fu conceput la natura

divină. El deveni o creatură nouă.

După ce Domnul nostru s'a prezentat pe sine a fi servul adevărului, a-dreptății, și s'a oferat pe sine a fi preotul anti-închepuitor, Părintele a arătat primirea lui de sacrificiu trimetându-i Spiritul sfânt; și faptul că Domnul nostru a primit Spiritul sfânt s'a dovedit că el era-unul care fu să fie "preot după rânduiala lui Melchisedec." Ieș. Botezătorul a dat mărturia ungerii specială a Domnului nostru de Părintele. După botezul său la Iordan, Scripturile vorbesc de Isus ca și Unsul care a primit ungera special de sus, ca și uns la oficiul de preot-rânduit.

Chiar ce Domnul nostru primi-se de sus noi putem numai presupune. El actual primi-se ceva putere dela Dumnezeu este invederat din recordul Scripturilor. Când el a eșit afară din apa botezului, "i-s'au deschis ceriurile." (Mat. 3: 16). Aceste ceriuri deschise noi nu înțelegem că a fost o spargere în firmament. Cugetul este că înălțimile, lucrurile spirituale fură de atunci deschise înțelegerei sale.

SCOPUL UNGEREI

Aceasta ungera de Spiritul sfânt care Domnul nostru primi-se acolo a mărturisit că el o să fie preot după Ordinea lui Melchisedec, și urmând Părintelui ceresc prin iluminarea minții sale. Aceasta luminație avea efectul așa deslușit priceperei sale că după aceea a putut înțelege scopul și obiectul experienței sale. Astfel fu pus în stare de aprecierea lucrurilor care erau să ia loc, și consacrarea l'au dus la sacrificarea căruții sale. Acest lucru l'a sfârșit la Calvari, precum el a declarat cu suflarea morții sale. În al treilea zi după moartea sa pe cruce, Părintele l'a rădăcut dela moarte să fie preot în sensul cuvântului deplin, un preot cu corp spiritual. "Domnul este Spirit." (2 Corin. 3: 17). Omorât fiind în trup, dar făcut viu în spirit.—1 Petru 3: 18.

Precum noi studiem rezoradele experiențelor Domnului nostru după ungera sa cu Spiritul sfânt la Iordan, noi primim o convenită idee din subiectul ungerii. Noi ne aducem aminte de declarația Apostolului Pavel, că Dumnezeu îl deie pe Isus a fi Cap peste biserica care este corpul său, și că următorii concepuți de spiritul lui Christos sunt membrii din corp care este biserica. (Efes. 1: 22, 23; 1 Corin. 12: 27). Apostolul terminăază aceasta "un mare mistier" că Mesia nu era să fie numi ca și un individual, dar o companie peste care Isus va fi Capul. Așa dar el arată faptul că Domnul nostru Isus e Capul Uns din compania unsă.

În Psalmul 133: 2, Profetul David deasemenea arată că aceasta ungera de Spiritul sfânt nu va fi numai asupra Preotului înalt, Capul Christosului dar deasemenea asupra membrilor corpului—că ungera oleiului sfânt a curs în jos dela capul preotului înalt tipical peste întreg corpul. Aceasta semnifică că toate membrele din corpul lui Christos vor avea aceeași autoritate divină—prescrisă prin același Spirit sfânt—ca și marele Cap. Precum Capul din compania unsă fu uns să predice nouătății de bucurie mare care va fi la toate ooparale, așa toți membrii din compania Christosului sunt unși să predice Evangheleia. Precum Capul bisericii a făcut lucrul de sacrificiu, așa toate membrele corpului sunt a face lucrul de sacrificiu și a pune jos viața lor în ser-

viciul lui Dumnezeu. Precum Capul fu numit de a face marele lucru, așa toți membrii din corpul lui Christos sunt să fie împreună—moștenitorii săi binecuvântând toate familiile de pe pământ. Romani 8: 17; 2 Timoteiu 2: 11, 12; Galateni 3: 8, 16, 29.

EFFECTURILE DE ILUMINAȚIE

Aceste cugete ne dă o clară apreciere de biserică lui Christos și de ocaziunea ei prin Christos Capul ei. Scripturile arată faptul că inșuși membrii corpului nu pot face nimic, dar numai fiind-că ei stau în Christos se pot împărtăși de promisiunile divine. Dacă noi stăm în dânsul și predăm viețile noastre lui, dacă noi căutăm să știm și să facem voia lui Dumnezeu, atunci noi vom deveni împreună-moștenitori cu Domnul nostru în toate acele lucruri la care el este să devie moștenitor. Numai o clasă posedă împărăția Mesianică—Christosul lui Dumnezeu, compania unsă; și numai prin pășind în urmele Rescumpărătorului nostru poate oarecare deveni un membru din acea clasă. Numai o sup—preoțime este la binecuvântarea lumii în timpul vârstei care intră; și numai prin devenind un membru din Christos poate oarecare deveni un membru din acea sub-preoțime regală.

Oricine primește ungera Spiritului sfânt în acest mod devine iluminat. Efectul va fi aceeași precum fu cu Isus Domnul nostru. Apostolul arată acest subiect în discuția sa că acei cari primă iluminarea fură mai târziu prin o mare luptă de suferință. (Ebrei 10: 32). Afară de luminația Spiritului sfânt membrii corpului lui Christos nu vor înțelege însemnătatea particulară a experiențelor lor. Toată omenimea învață ceva din experiențele lor, decât acei cari sunt fără speranță năuci. Inșă biserica lui Christos e propriu determinată a primi plinele binecuvântări din toate cercările și suferințele timpului prezent.

Aceasta creștere de conștiință din partea biserică e convenită să ilumineze mintea care rezultă din conceperea-spiritului. Noi învățăm din experiențe că toate afacerile sunt să lucreze împreună pentru binele nostru pentru că noi iubim pe Dumnezeu și suntem chemați conform hotărârii sale. Noi venim la ideea că numai prin multe dăltuiri și lustruiri putem fi potriviți și preparați pentru locul în împărăția Mesianică. Noi actual observăm că murdăria naturei noastre trebuie a fi seperată de aur, și că aurul trebuie să fie curățit. Noi venim a cunoaște că numai prin treerare și vânturare vom fi graul preparat la o parte pentru pâinea care să fie ruptă pentru lume.

Noi recunoaștem că dacă rămânem credincioși Până la moarte la sfârșit vom străluci ca SOARELE în împărăția Părintelui nostru ceresc.—Matei 13: 43; Malachi 4: 2.

Dumnezeu are un mare lucru pentru biserică a face în viitor, ca și comparativ lucrului mic din timpul prezent. Spre a avea calitățile cerute pentru lucrul viitor trebuie să avem o natură nouă Când S-tul Pavel de lară că biserica este făctura lui Dumnezeu, el va să zică că corpul lui Christos e o creatură nouă. (Efes. 2: 10; 2 Cor. 5: 17). Dumnezeu a creat omul după (chipul și asemănarea divină); dar omul acăzut dela aceasta perfecțiune originală. Dela creerea omu-

lui Părinte ceresc are repaus așa departe precum omenimea este privită, lăsând întreg lucrul de restaurarea omului pentru Mesia să'l indeplinească în timpul vârstei Milenială.

O CREATURA NOUĂ

În timpul acesta Dumnezeu alege o creatură nouă, diferită nu numai de oameni, dar și de îngeri, cheruvimi și serafim. Aceasta creatură nouă are să fie la existența planului divin. Conceperea Spiritului sfânt este cu privire la transformarea unor membre din rasa căzută Adamică la creatura nouă; în Christos. Oricine nu primește aceasta concepere de Spirit sfânt nu poate deveni un membru din creatura nouă. Conceperea care primim dela Părintele Adam este concepută de carne. Conceperea care noi primim dela Părintele ceresc este concepută din Spirit sfânt. Ioan 1: 11-13.

Dacă nu primim o viață nouă nu putem deveni creaturi noi în Christos. Aceasta viață nouă e reprezentată prin conceperea de Spirit sfânt. La momentul când noi primim aceasta concepere de Spirit sfânt, suntem deasemenea predați dreptăților-vieței ca și creaturi nouă și suntem primiți în familia lui Dumnezeu. Ca și creaturi nouă în Christos trebuie să continuăm crescând și dezvoltându-ne, ca să putem fi născuți la înviere. Domnul nostru Isus a fost întâiul născut la această natură nouă, acestei ființe nouă. Biserica sunt deasemenea să fie întâi născuți dela moarte.

Pentru ori și cine ca să fie născuți pe planul existenței spirituală la înviere, este necesar că el va fidesvoltat ca și o creatură nouă. Aceasta nu-i necesar a pretinde că el ar ajunge aceleași lucruri de perfecțiune cari Domnul nostru le avu; pentru acești nu ar fi posibil, fiind că noi nu avem aceeași minte perfectă, putere de creeri. Dar aceeași perfecțiune de voie. Numai cum noi ținem voile noastre supuse la voia Părintelui ceresc vom crește cași creaturi nouă. Și la ori care grad permitem încăpăținarea (voia de sine) să intre, la acel grad nu suntem supuși. Ca și creaturi nouă trebuie să fim supuși deplin la voia lui Dumnezeu în Christos. Astfel vom fi copiați de inbitul Fiul a lui Dumnezeu; și numai în astfel devenind copiați de Domnul și Capul nostru vom avea parte la învierea dintâi. Nașterea vor primi la procesul la probarea sa la această înviere, când toți cari au fost concepuți de spirit vor fi născuți pe planul spiritual. Dar ungera nu va ajunge procesul său până după înviere; pentru-că acei cari aiung în învierea dintâi vor fi Unsul perfect, gata să începă lucrul lor viitor.

COROANA VIETEII CREȘTINILOR

Viața care e concepută de spirit va primi la înviere o diferită natură de aceasta care noi acum avem. Principiu însuflețit cu care noi acum avem a face este același care l'am avut dela nașterea noastră. Noi nu am pierdut încă aceasta viață decât în mințile noastre. În consecrarea noastră noi predăm voile și viețile ca și ființe umane. Noi am prelat dreptul de control a vieții noastre umane, chiar în moarte. Viața nouă se va deosebi de cea veche în aceea că va lucra prin organismul deosebit. Noi suntem încredințați că conform la promisiunea Domnului vom ajunge moștenirea vieții—"cumna vieții, cea nevastăjită."

Creaturile nouă în Christos Isus acum de spirit-concepute sunt în condițiunea mugurului. Ei nu sunt încă născuți de Spirit. Ei sunt actual creaturi nouă, însă, în sensul că natura nouă este începută în ei; dar nu sunt creaturi nouă în sensul de complectare. În cazul Domnului nostru, deși el a devotat viața sa la botez, totuși după aceasta el fu trei ani și jumătate. Căci până ce nu îndeplină a pus jos viața sa pământească n'a putut primi natura nouă în complectarea ei. Până la acel timp n'a putut ocupa viața sa nouă decât în acel sens când ș'au predat viața sa pământească la Iordan, el acolo primi-se viața nouă prin credință. Când la Calvari ș'a predat viața sa pământească, Viața nouă fu hotărâtă lui, și când a treia-zi fu rădicat dela moartea primit

îndeplinătatea sa.

Noi suntem acum creaturi nouă oari încă n'am primit corpuri nouă. Deși Dumnezeu n-earvuna nu e complectarea afacerii, Atât de lung cât avem aceasta comcară de natura nouă în vase pământești, aceste vase trebuie neschimbător a fi luate în considerație. Când vom avea predate îndeplin lucrurile naturii pământești, atunci va fi timpul "schimbării" noastre când Domnul nostru ne va da glorioasele corpuri spirituale promise la credincioșii învingători. "Fii credincios până la moarte și-ți voi da cununa." Apocalipsul 2: 10.

Z. 18-243.

Secerisul s'a sfarsit, -- Ce va urma?

"Pentru acea, așteptați cu rebdare fraților, până la venirea Domnului. Eată, Stăpânul așteptând prețiosul fruct al pământului, El e în linește până capătă pe cel timpurie cât și pe cel mai târziu."—Iacob 5: 7, Diaglott.

FARĂ îndoială cea mai cruciată probare e acum peste Biserica. Incercările sunt viclene. Noi credem că lucrul de secerare a membrilor clasei Împărăției, s'a făcut pe când încă este mult de făcut până la întreaga gloriificare a acestei clase. Sfânta Scriptură clar ne arată că incercările trebuie să vină. "Implinind toată starea"; și totuși stând, amintindu-ne că "Judecata trebuie să se înceapă dela casa lui Dumnezeu." Și apoi va urma în scurt și preste turma mare, preste creștinătatea cu nume, și preste lume.

Probele preste Biserica acum pot fi împărțite după cum umrmează: (1) Probare despre credincioșie către Dumnezeu pe costul renumelui, a libertății și chiar a vieții; (2) Indelungă rebdare cu coraj a unor astfel de experențe după cum Părintele va permite să vină; și a (3) Incercări de iubire către Dumnezeu și Domnul nostru Isus, iubirea pentru frați și milă compatimitoare și iubire pentru sermana creatură gemăteare. Și fără îndoială aceste probe sunt mai întâi pentru un scop întreit și anume: (a) spre a să sforță a remanța membre o corpului spre a implini suferințele remase de Christos (Filipeni 1:29; Coloseni 1:24); și (b) a da o demonstrație ceruta de indelungă rebdare curajoasă (Ebrei 10:36,37); și (c) El voaște a face desăvârșit Preotimea Regască ca toate membrele să fie cu simpatie în Adevăr, și astfel să fie cuficaci spre a putea cuvincios și potrivii umbla și avea afacere cu poporul în decursul Vârstei viitoare.

GLORIFICAREA BISERICII.

Pe când aceste sunt incercările prime preste sfinți, Scriptura clar arată că are a veni o incercare distructivă de foc asupra Creștinătății, particular și mai ales mișcând pe membri cari au mărturisit că iubesc și servesc lui Dumnezeu, dar cari intru adevăr prin cuvânt și purtare ș'au negat. Aceste experențe înfocate vor nimici de tot eclesiasticismul (relig'uncle) de cine înființate și au fost susținute prin îngâmfare, mândrie ambiție, însușire, nesuferire, superstiție și persecuție, și va curăți pământul de sistemurile cari au desonorat pe Dumnezeu și în secolele trecute au asuprit pe oameni subit un chin viclen în nume de re-

ligiune. Dovezile sunt adăugate cum că oara de spaimă a Babilonului e aproape, și așa e cu inclinare că cei deplin consacrați stau veghind și așteptând întâmplarea acestor mari întâmplări, cari sunt așa de aproape legate cu mântuirea lor complectă. Apostol Iacob să pare că a avut aceasta în minte, mai ales când a scris capitolul al cincilea către Biserica. Veniți acum să considerăm aceste cuvinte a inspiratei înțelepciuni.

Spre a trage folos din examinarea -ri cărei Scriptură trebuie să fie determinat că cine vorbește sau scrie și către cine e adresată solia (vestea) La începutul cuvintelor epistolei arată că Iacob este servul în legătură cu Dumnezeu și a Domnului nostru Isus Christos care scrie. Nu să poate că doară el să fi adresat această solie la lume; pentru că Iehova va avea afacere cu lumea prin Mijlocitorul Legământului Nou. De aceea noi încheem că el s'a adresat către acei cari pretind a fi învățăceii și următori a Domnului Isus. El zice: „Cătră cele două-spre-zece semânții cari sunt împrăștiute preste toată lumea „însemnând după cum noi înțelegem, că Biserica ca întreagă care cuprindé precei credincioși și necredincioși. Partea din tãi din capitolul al cincilea noi credem că e adresată către serv necredincioși. „Biserica“ adese ori e folosită ca o condiție împărtășitoare aplicându-se atata la biserica nominală cât și la cea adevărată. (Z. 16-315). Marele Învățător hotărât a aretat (Mateiu 13:24-30) că biserica nominală peste toată Vârsta va conține pe amândoua clasele, atata pe cea adevărată cât și pe cea falsă — graul și tăciunea — și că în timpul de seceris la sfârșitul acestei Vârste va trimete pe solii Săi ca să adune tăciunea (neghinele) și să le lege în snopi (sec' pentru a fi nimicite și să adune graul în grâr Său. Amândouă clasele sunt amintite în cr lui Iacob.

"USA" DEJA INCHISA.

După cum deja mai înainte de a se pus în TURNUL VEGHETOR, că se graul a coprins un timp de patru z' cum că s'a început în 1878 cu invi dormiți; și apoi după aceea au conducerea Marelui Secerător secerarea adevărului ca să adu sfinți cari au făcut un...

bla prin credința cu Domnul. Inșușindu-și furia asupra haină, clasa preotească a neglijat preoteasca haină, vestimentul lor e ros de moarte și policiena lor e descoperită, cu toate acestea și ca îngâmfa în bogățiile lor. La așa unii Domnul Isus le zice: "Tu zici sunt bogat, și m'am mândrit, și de nimic nu am lipsă; și nu Știi căt și de misel și ticălos și sărac (spiritual) și orb ești." — Apocalips 3: 17.

Mai departe Apostol Iacob adaugă zicând: "Aurul și argintul vostru au ruginit; și rugina aceasta va fi mărturie asupra voastră." Rugina e o boală care nimiceste. Ruginarea Aurului și a argintului literal nu ar fi cauza la prinunțarea asupra lui Dumnezeu și a judecării asupra oamenilor. Cugetul nostru e că aceste cuvinte "aur și argint" să aplică spiritual la adevărurile divine făcute între păstorii bisericii—adevăruri pe care păcătoșii le neglijează și cu voia fals le reprezintă—permițându-le a deveni întunecate și ruginite. Așa multe persoane în Biserici cari odată capătă adevărurile divine și intră în calea pentru nativitatea spirituală sau divină după aceea au devinut ruginite și roși din pricina învățaturii false a preoților și a exemplilor lor mincinoase. De asemenea adevărurile divine așa strălucite, frumusețe și minunat așezate în cuvântul lui Dumnezeu, clasa preotească a permis să devină cuprinsă și acoperită de rugina, rugină de critică înaltă, evoluțiune (credință că omul s'a dezvoltat de la maimă), pe când toate adevărurile au fost acunse de multe minți omenești cari ar fi luat seama la adevăr și iar fi învățat.

SECRĂTORII ȘI SECERISUL

Apostol Iacob mai adaugă că la ziua de răscălat "rugina va fi mărturie în contra voastră și va mânca carnea voastră ca și cum ar fi foc." Liniștită dar puternică este această mărturie a ruginei în oara aceasta.

Apoi declară servul Domnului în (vers 4): "Eata plata lucrătorilor cari au secerat câmpurile voastre, cari s'au ținut de voi prin înșălăciune, strigă; și strigătele secerătorilor au intrat în urechile Domnului ostirilor. A aplica aceste cuvinte la proprietari (bogații) de pământ e foarte greu a le permite; mulți farmeri (economi de pământ) sunt cari își au câmpurile lor, a-um în zilele noastre ei plătesc plăți liberale la toți acei cari ajută la seceris. Tribunalele țării sunt totdeauna deschise de a sforța pe ori care lucrători să plătească, și mai ales în toate judecătorile, particular în Statele Unite, nimenca nu poate scăpa de la execuție a nu plăti plățile lor drept câștigate. Dar când considerăm cuvintele lui Apostol Iacob din punctul de vedere eclesiastic (religios), întreaga chestie e lămurită. Marele învățător a zis: "Câmpul e lumea; semința cea bună (grâu) sunt fii Impărăției; Secerisul este sfârșitul Vârstei; și secerătorii sunt solii." Iară El zice, că la sfârșitul Vârstei va trimite pe soli Săi ca să aducă pe cei aleși dela un capăt a cerului (sistemul eclesiastic religios omni la cel-alt. (Mateiu 13: 37-43.) Timpul de seceris a venit și intră adevăr după promisiunea Sa; Domnul Isus a "trimis pe servul credincios și înțelept" care dimpreună cu alți credincioși au început de ursul celor patru-zeci ani de seceris au început să seceră. Cari s'au cine în decursul adevărului, și cine în timpuri a câmpului?

Preotimea, "bogații" ei înșiși, prin conducerea lor răspund: "Noi suntem posedați de toată înțelepciunea spirituală, și pe noi ne au făcut a lua seama pentru buna starea spiritulă a lumii. (E interesantă în această legătură a nota că "Biserica" pretinde a fi singura de adevăr). Nimenca altul nu e ordnat a predica sau a învăța. Noi suntem intitulati a tunde.

Dar angajatu-sau ei în secerare? Nu; dintr-o dată ei au negat prezența marelui Secerător a Timpului de seceris. Fost-au dar secerate câmpurile? și dacă așa de cine au fost ele secerate? Da; prin milă lui Dumnezeu și prin conducerea Lui secerisul s'a făcut. Acei consacrați cari până la moarte n'au socotit viețile lor scumpe, umiliți, supuși, suferitori, unii credincioși căror li s'ar dat privilegiul de a seceră. Mulți din ei slabi în corp, dar tari în Domnul, au mers din casă în casă, din zi în zi, bázându-se pe prețioasa lor seceră de adevăr; pe când alți credincioși liberi au folosit seceră respândind Adevărul la toți cari au voit să'l primească, unii prin cuvântul gurei au proclamat solia secerisului la toți cari au avut urechi de auzit.

DEFRADAȚI DE PLATA LOR

Unde s'au intitulat acești lucrători a câmpului de seceris pentru vro simbrerie sau plată dela Domnitori sistemului eclesiastic? Da; ei fură pentru pricina că aceștea oameni puternici liberi s'au pretins a fi reprezentați Domnului Isus și a fi stăpânii câmpului. Au nu cetim noi: "Nimănu cu nimic să nu dătorăți, decât cu a vă iubi unul pe altul; căcicele ce iubeste pe altul a implinit legea?" (Romani 13: 8) Isus cu deosebire a ordnat următorilor Săi să iubească unul pe altul precum el ne a iubit pre noi. Aceasta ar semnifica că fiecare care pretinde a fi un creștin datorește fratelui său cu iubire, încurajare, mângâere și ajutorare. Lucrătorii credincioși în câmpul de seceris au așteptat a primi lovituri de pumni de la lume; dar pe când ei au așteptat a primi plată de mângâere de la acei cari mărturisesc pe Christos, incunjiere și iubire. Dacă ar fi plătit ei parte din simbria sau plata lor, apoi mulți din congregațiunile lor ar fi plătit la secerător de asemenea.

Dar Apostol Iacob zice cătră acești "bogați": "Voi bogăților (prin feliurite înșălăciuni) ați oprit plata dreaptă a secerătorilor." Și cum au făcut ei aceasta? Prin vicleniile lor înșelătoare reprezentând la creștini și la alte popoare a lumii ca servul credincios și înțelept a Domnului și alții dimpreună lucrători cu ei n'au fost ordinați a predica și a învăța; și ei sunt numai niște ignoranți oameni de nimica și neonesti, vitioși, da chiar și vrăjmasi a poporului, și li sa cuvine să fie pârliți și persecuțați. Cu toate acestea urmășii credincioși a învățătorului au străbătat cu lucrul lor secerând câmpurile. Adese ori osteniți și bolnăvi, cu dureri de picioare, batocuriți de oameni, ei au împins mai de parte tot mai slăbiți. De multe ori când un cuvânt de mângâere ar fi ajutat, nu era de la cine. Lacrimile amare adese ori au ars obraji lor; și ei nu strigat cu voce, și "strigătele lor au intrat în urechile Domnului ostirilor cerești," care până la timpul de socoală.

Indurnându-se iar la clasa "bogaților" Apostol Iacob zice: "Voi ați trăit în desfătări.

desfrânări pe pământ; și vați nutrit cu la zi de jungHERE." Aceasta semnifică că ei au practicat indulgența de sine însuși până la cea din urmă desprețuire de ceilalți creștini, continuând chiar până la ziua de resbunare a lui Iehova. Profetul lui Dumnezeu într'un limbaj lămurit explică de asemenea și se descrie în Isaia 56: 10, zicând: "Păzitorii lui sunt orbi; ei sunt toți ignorați, ei sunt câni muți, ne-putând să latre; a-urează stau tolăniți la placă să doarmă. Da sunt câni lacomi, ce nu cunosc satul; și sunt păstori ce nu înțeleg nimic; toți s'au întors în calea lor, fie care în partea sa pentru câștigul său.

TRIMIȘII IMPARAȚIEI "UCIȘI"

Această companie pe care Domnul îi numește ipocriți (fătarnici), Apostolul îi invinovătește cu o crimă grozavă, zicând, "Voi ați condamnat și ați omorât pre cel drept; și el nu s'a opus voaună." Înainte de a scrie Apostolul Iacob această epistolă, preoții Iudeilor au ordinar a face sfat cauzând ca Domnul Isus să fie crucificat. Mișcați de aceiaș fără de lege și planuri rele, anti-tipul eclesiastilor moderni nesfinți și necurați în desfrânarea lor religioasă au prins pe Ioan Botezătorul un om drept. Ioan a închipuit o clasă de creștini credincioși cari sunt la încheerea Vârstei Evangheliei, pentru credincioșia lor către Domnul, sunt restrânși de la libertate și vorbiți de rău ca și uni care ar fi de folos. "Voi ați condamnat și omorât" zice Apostolul Iacob. "Bogații" Babilonului statornic și neimpăcat au persecutat și condamnat pe clasa Ioan în tot timpul de seceriș, și au cauzat ca unii din ei să fie omorâți. "A omorâ" semnifică a face neactiv, fără de folos, și fără ajutor. Acești împotriviți n'au putut omorâ creatura noaună; dar pe când carnea e organismul creaturei noaună pe pământ, a face pe uni așa fără de folos ori fără ajutori e în asemenea cu omorârea a unor așa persoane. Cetitorii **TURNULUI VEGHETOR** sunt cunoscuți cu calea pe care s'a făcut îndecursul de vr'o câteva luni trecute. "Și el nu s'a împotrivit." Aceste cuvinte să aplică la Ioan Botezătorul, Tipul și anti-tipul. Lucrul clasei semnificată de Ioan e de a respândi Vestea Impărăției la atâta întindere până când e împedecată de clasa Irod, la aceea întindere clasa întindere clasa Ioan e făcută fără ajutor omorâtă—și sub necesități de petreceri.

OARA DE RESPLATIRE E APROAPE

E de sigur în fapt că aceste n'au putut fi așa de bine și clar înțelese până la încheerea secerișului. Și ce am putea aștepta în scurt? Apostol Iacob răspunde: "Veniți acuma Bogaților, plângeți și vă tânguiți pentru mizeriile cari au să vină curând asupra voastră." Noi vorbim în limbajul sfântului Iacob: judecata s'a început de la casa lui Dumnezeu și acuma în scurt va ajunge la voi. Voi ați trăit o viață egoistă, în cea mai de pe urmă desprețuire a drepturilor și stărei bună a bisericii lui Christos. Voi v'ați îngrămădit bogății pământești, cari acum sunt fără valoare. Țăgurile voastre sunt deșarte și fără însemnătate. Voi ați permis ca adevărurile Divine să fie ascunse și să se ruginească. Și goliciunea voastră e vădită înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor: voi ați defraudat (furat) pe lucrătorii umiliți și credincioși în secerișul Domnu-

lui; voi ați putut nutri poporul Domnului, și ați îndrăznit a împedeca și pe alți de a "Toate acestea sunt mărturii în contra voastră care vă condeamnă, și acestea vor mânca ca-

Alt profet a lui Iehova întărește această mărturie după cum e compusă în Ezechiel 34: 12. Întra 17 și 18-lea capitol din Apocalips n'ul Secerișului descrie puternic căderea a sistemuri rele, și plângerea și vălătura "bogaților" din ele. Poporul odată luminat după văzut ce a văzut facturile și motivele sistemurilor rele să vor uni și vor completa distrucția acestor sistemuri "și vor mânca carnea lor și o va arde cu foc" (Apocalips 17: 16), "și negustorii ei "bogați" (preoții mari) vor plânge; și vor murmura" (Apocalips 18: 11) pentru că țara resplătire e aproape. Iehova declară hotărârea Sa, că să va scula la pradă și va turna asupra lor urgia mării Sale. (Zefania 3: 8), și Domnul Isus declară că această urgie rostită de Iehova va fi așa una de care nimenea n'a cunoscut încă odată mai înainte, dar cu toate ea v fi cea din urmă.

PROBA ACUM ÎNAINTEA BISERICII

Toate acestea sunt declarate că trebuie să întâmplemai înainte de eliberarea omului din robia păcatului, fără de lege, persecuția și moartea. Apostol Pavel având acest fapt în minte scriese: "Toată creatura geme și suferă înăuntru" așteptând după timpul descoperirii fiilor lui Dumnezeu.

Periodul timpului trecut între încheerea Secerișului clasei Impărăției și complecta glorie care a tuturor membrilor a celei clasă, va fi de lipsă, să fie un timp de suferințe mari și probe cruciale. Distrucția complectă a Babilonului să poată fi pece-luită tot cam pe acel timp. Deci pentru aceea, iubitorilor, să fim întăriți pentru acelaș timp. A fi amenințați semnifică a fi înarmați. Urmasii vor minuna pentru ce au fost permise așa îndelungate suferințe, și unii vor deveni tot mai obosiți așteptând mântuirea. Deci toți să noteze însemnătatea cuvintelor Apostolului Iacob (vers 4) drept aceea: țărâni mei, nu îndelung reodatori până la venirea Domnului.

Ca o ilustrație el citează pe agrigultor care șteaptă coacerea fructului său, el adauge: liniștiți și întăriți-vă inimele; pentru că venirea Domnului să apropie." Cuvântul "întărire" semnifică a să întoarcă hotărât de la ori ce direcție de a ținea puternic în contra a ori ce împotriviți." Această îndemnare care vine de la Apostol Iacob în această legătură e dovada conclusivă condițiile trecute în decursul periodului de așteptare a sfârșitului de Seceriș va fi astfel de cum să va cere cel mai mare grad de îndelungare și stărnice. Apostol Pavel în te această încheie, zicând, "După ce am tot să stăm"; și pentru ca să putem sta și ca noi să luăm întreaga armătură a lui neșeu. Scriptura arată că probă mare are a preste Biserică înainte de complecta restura a Babilonului.

Prima probă amintită e pentru credincă că Domnul în costul libertății ori a vi Scriptura arată că Dumnezeu aprebază nu pre cei credincioși. Necredincioșia